

skal jeg ikke spille flere Ord. I Realiteten ere vi fuldkommen enige paa dette Punkt. Der er et enkelt Ændringsforslag tilbage, som jeg lige maa strejfe, det er Ændringsforslag Nr. 29 til § 27. Her staar jeg sammen med det ærede Medlem fra Fredensborg, og jeg skal kun sige, at det forekommer mig, at den Bestemmelse, der her søges ændret, i og for sig er noget streng. Men jeg skal ikke udtale mig videre herom, det vil det ærede Medlem fra Fredensborg sikkert gøre. Jeg er foreløbig Medforslagsstiller her, indtil jeg hører den højtærede Ministers Udtalelse paa dette Punkt.

Et Forhold maa jeg maaske lige berøre med et Par Ord. Det er et Spørgsmaal, der er omtalt i Betænkningen, hvor vi ere enige om at udtale, at Udvalget har haft sin Opmærksomhed henvendt paa Forholdet med Smørvægten, og hvor man gør opmærksom paa, at man i Udvalget har haft under Overvejelse at stille Ændringsforslag angaaende Regler, der kunne give Mejeriorganisationerne Ret til paa den første Købers, Grossererens, Lager at kontrollere Vægten af Smørret fra de forskellige Mejerier. Vi have ikke stillet noget Forslag i den Henseende. Jeg tillægger imidlertid ogsaa dette Spørgsmaal en overordentlig stor Betydning for vort Smørs Renommé paa det engelske Marked. Hvis det forholder sig rigtigt, som jeg har ret grundet Formodning om, at der kommer en hel Del undervægtigt Smør frem paa det engelske Marked herfra og det i mange Tilfælde med en ikke ganske ringe Undervægt, et Forhold, der ogsaa, saa vidt jeg husker, blev omtalt af vor Statskonsulent i London, er det i mine Øjne et meget vigtigt Spørgsmaal. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om han ikke sammen med os til tredie Behandling kunde — jeg vil ikke sige lægge Hovedet i Blød, det kan undertiden være blødt nok i Forvejen — overveje dette Spørgsmaal og maaske finde en Form, hvorved Mejeriorganisationerne kunde faa Ret til at kontrollere Vægten paa Grossererens Lager. Det er muligt, at de vilde faa Tilladelsen, hvis de søgte derom, men jeg tror dog, at det vilde være ganske nyttigt, om man i Lovform kunde sikre dem denne Adgang. Men ogsaa her skal jeg afvente, hvad den højtærede Minister har at sige. Det er et alvorligt Spørgsmaal, som man neppe bør glide for let over. Hermed skal jeg anbefale Mindretallets Ændringsforslag, særlig det under Nr. 17, som for mig er Lovens Kærnepunkt.

Johan Knudsen: Det lader sig desværre neppe nægte, at det Fællesmærke, Lurmærket, som blev indført ved Lov af 30. Marts 1906, ikke har haft nogen heldig Indflydelse paa det danske Smørs Kvalitet. Kvaliteten af det danske Smør er i de sidste Aar, efter at Lurmærket er blevet obligatorisk, gaaet gradvis nedad. Paa en Tid, da Kvaliteten var bedre end nu, fik Lurmærket Hævd som et Nationalitetsmærke, men ikke som et Kvalitetsmærke, og en Del ligegyldige, med Hensyn til Afkølingsforholdene uheldigt stillede Mejerier have, ved at Smørret mærkedes med dette Stempel, som forkert er blevet udlagt som et Kvalitetsmærke, faaet deres Smør betalt med en for høj Pris i Forhold til de mere samvittighedsfulde og bedre stillede Mejerier. Eller maaske rettere, de gode Mejerier have faaet for lidt, fordi det daarlige Smør har trykket Prisen i al Almindelighed. Det er sandt, at andre Lande have indført obligatorisk Mærkning af deres Smør, til Dels efter dansk Mønster. Men f. Eks. Sverige, der ogsaa bruger et Fællesmærke, Runemærket, har set Skavanken ved Lurmærket og derfor indført visse Regler, hvorefter et Mejeri mister Retten til at anbringe Runemærket paa sit Smør, naar dets Kvalitet efter foretagne Undersøgelser saa og saa mange Gange har vist sig at være under et vist Lavmaal. Hvis vi ikke ville gaa til den radikale Foranstaltning helt at afskaffe Lurmærket, hvilket jeg mener vil være det mest rationelle, det mest formaalstjenlige, maa vi alle gøre vort mulige, for at der ikke til England eksporteres dansk Smør af daarlig Kvalitet.

Ved første Behandling omtalte jeg, at de engelske Detaillister kun uvilligt handle med dansk Smør, fordi Noteringen lægger dem idelige Besværligheder i Vejen, og fordi de tjene forholdsvis lidt paa det. Dertil kommer, at det danske Smørs Kvalitet faktisk er forringet, medens Kvaliteten af Margarine i tilsvarende Grad er forbedret, saa at den arbejder sig overordentlig stærkt frem paa det engelske Marked. Man har sagt mig fra paalidelig Kilde, at der alene fra Otto Mønstedts Fabrikker sælges lige saa megen Margarine i England, som hele den danske Smøreksport andrager. Derfor maa den danske Lovgivning og de danske Mejerier sætte alt ind paa, at Smørproduktionen kan ske under saa trygge Former som muligt, saa at vi ikke skulle kunne risikere den Nationalulykke, at det danske Smør ligesom i sin Tid det hollandske Smør trænges tilbage fra det